

villige til overfor Tilbud fra Indlandet at gaa saa høit, som behøvedes for at ækvalere Forfjellen, og man har endog været villig til at gaa høiere endnu. Der foreligger nemlig i Pragis et Tilfælde under Indenrigsministeriet fra Efteraaret, hvor man antog et Tilbud fra Indlandet, uagtet det ingenlunde kunde anses for at være det billigste eller laveste, selv naar Hensyn toges til den erlaagte Told, men man fandt det dog tilfredsstillende selv i Forhold til Prisen og fandt det forsvarligt at tage mod det under Hensyn til, at det var indenlandsk Arbeide, der ydedes. Ogsaa i andre Retninger har Indenrigsministeriet, og jeg tror ogsaa andre Ministerier, taget dette Hensyn. Saaledes har jeg f. Ex. ladet indføre i Kontrakter ogsaa overfor Entreprenører, at de ikke uden Indenrigsministeriets Samtykke maa benytte Andet end indenlandsk Arbeide. Altsaa, Regjeringen har sin fulde Opmærksomhed rettet paa dette Spørgsmaal, og jeg er ganske enig med det ærede kongevalgte Medlem i, at dette Hensyn skal og bør tages, og jeg kan sige, at saa længe jeg staar paa denne Plads, skal og vil det blive taget. Jeg tror imidlertid, at det er bedre at blive staaende derved end at foretage en Redaktionsændring i denne Paragraf. En saadan maatte jeg i alt Fald forbeholde mig nærmere at tænke over. En Redaktionsændring maatte nærmest komme til at omhandle Forhningen med Driftsmateriel — jeg tænker ogsaa det var dette Punkt, det nævnte ærede Medlem sigtede paa — og vilde nærmest komme til at bestaa i en Opregning af de forskjellige Gjenstande, men det vilde volde visse Vansteligheder. Ligesom det imidlertid hidtil er blevet iagttaget som Hovedprincip, at man skal tage indenlandsk Arbeide, naar det paa nogen Maade er muligt, saaledes tror jeg ogsaa, at de Forhold, hvor under vi nu leve, gjøre det til Pligt for Regjeringen i forøget Grad at tage dette Hensyn og tage det, naar det overhovedet lader sig gjøre paa forsvarlig Maade. Thi ganske vist er der Noget, som kaldes Økonomi, og man kan ikke godt gaa saa vidt, at man giver indenlandsk Arbeide Monopol og i intet Tilfælde tager Noget fra Udlandet. Det maa afgjøres under fornuftig Hensyntagen til de foreliggende Prisforhold. Men kan det paa nogen Maade lade sig gjøre at tage indenlandsk Arbeide, agter jeg, og jeg tror Regjeringen i det Hele, at gjøre det. Om det imidlertid skal indføres i selve Lovforslaget, selv om det blev ændret saaledes, som det ærede Medlem foreslog, veed jeg ikke, jeg tvivler paa det, thi det er altid vanskeligt

at specialisere — det vil det ærede Medlem vistnok erkjende — og nævne forskellige bestemte Leveringsgjenstande. Jeg tror, at det fornødne Hensyn ogsaa uden det vil kunne tages og vil blive taget af Administrationen. Jeg antager ogsaa, at Rigsdagen, naar den ser, at Administrationen er villig til at tage disse Hensyn, godt vil kunne søle sig tilfredsstillt ved dette Standpunkt, i ethvert Fald indtil videre. — Det ærede 5te Medlem for 3die Kreds (Rump) gjorde nogle Bemærkninger, som navnlig dreiede sig om den nuværende Veligheden af Stationen ved Slagelse og Spørgsmaalet, om denne ikke burde flyttes. Jeg kan være enig med det ærede Medlem i, at hvis der overhovedet skal reises Spørgsmaal om en saadan Flytning, og hvis den skal ske, maa den ske paa det Tidspunkt, da man strider til Anlægget af denne Jernbaneforbindelse mellem Slagelse og Næstved. Som det ærede Medlem meget loyalt nævuede, er det i Anmærkningerne uvløst, at Forfjellen i Udgiften i saa Fald vil blive ikke saa lidt over 1 Million Kr., vel at mærke, denne Forfjel i Udgiften er ikke begrundet alene i Omdannelsen af Slagelse Station, men den fremkommer, naar man foruden at omdanne Slagelse Station bygger en ny Bystation Syd for Slagelse, altsaa lader Alt i Orden, saaledes at det vil blive tilstrækkeligt og ogsaa fornødent for det nye Jernbaneanlæg. Vil man flytte den nuværende Slagelse Station og nyæde med een i Stedet for to Stationer, vil Forfjellen i Udgiften blive over 1 Million Kr. Det er paapeget i Anmærkningerne, saaledes som det ærede Medlem ogsaa udtalede ved, at en af Vanstelighederne ligger i det Stigningsforhold, som findes paa den vestjællandske Jernbane. Man har ved hele dette Anlæg bevarer et overordentlig heldigt Stigningsforhold — huster jeg ret, er det 1:250 — og skulde man nu komme til en Flytning af Jernbanestationen ind til Slagelse, maatte det fornuftigvis forlanges, at man gjorde det under saadanne Forhold, at man ikke paa det Stykke Jernbane, der da maatte anlægges, tilveiebringer andre Stigningsforhold end dem, der ellers findes; med andre Ord, at man ikke laver et lille Stykke Jernbane her, paa hvilket Transportforholdene blive vanskelige, og hvor man altsaa ikke kunde tjøre med de samme Lokomotiver og Tog som paa den øvrige Del af Vestbanen. Deri ligger det, at Jordbyrelsen vil blive temmelig stor ved denne Flytning; om dette i sin Tid, da Banen blev anlagt, har været Grunden til, at man ikke kom ind til selve Slagelse, tør jeg ikke have nogen Mening om, men der kunde være Anledning